

اثرات جنگ تحمیلی بر روی تجمع عناظر آلاینده در خاکهای جنوب

مصطفی چرم و لیلا قنبری زاده

به ترتیب: استادیار و دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی اهواز

مقدمه

جنگ یکی از منابع شدید آلودگی محیط زیست آب و خاک است. استفاده وسیع از سلاح های جنگی اعم از گلوله های سربی، مواد منفجره، بمبارانهای هوایی، گلوله های توب، سلاح های شیمیایی و میکروبی قطعاً اثرات مخرب زیست محیطی را در بی خواهد داشت. امروزه آسیب به محیط زیست، به عنوان یک استراتژی نظامی توسط طرفهای درگیر بکار می رود. مشکلات آلودگی ایجاد شده توسط فعالیت های نظامی، دامنگیر بسیاری از ملت ها بوده است.

مطالعه ای که توسط سازمان محیط زیست، جنگل و زمین سوئیس (SAEFA، 1996) انجام گرفت، نشان می دهد که تماس گلوله ها و بمبهای طور وسیعی باعث آلودگی محیط نسبت به عناظر سنگین شده است و اصلی ترین عناظر آلاینده، سرب و مس می باشد. ملور و سکارتی ۱۹۹۶ نشان دادند که در میدان تمرینات تیر اندازی میزان تجمع سرب در خاک ۱۶ برابر خاک های خارج از میدان تیر اندازی می باشد. مطالعاتی که توسط سواری و نبوی ۱۳۷۷ بر روی آب های خلیج فارس طی جنگ ایران و عراق و نیز جنگ خلیج فارس صورت گرفته است، نشان می دهد که میزان عناظر سنگین شامل سرب، کادمیم، مس، روی، نیکل و کبات در این ناحیه در رسوبات بسیار بالاتر از استانداردها بوده است. از آنجایی که گیاهان دارای قابلیت جذب عناظر سنگین را دارا می باشند، بنابراین توجه به آلودگی خاک یکی از مهمترین جنبه های بررسی آسیب های ناشی از جنگ می باشد. جنگ ایران و عراق صدمات زیادی به محیط وارد کرد و خرمشهر نیز از جمله مناطقی است که طی جنگ مورد حملات شدید قرار گرفت. متأسفانه پس از اتمام جنگ و پاکسازی اراضی اشغالی، بدون بررسی و مطالعه از لحاظ وضعیت آلودگی خاک و آب، اراضی برای کشاورزی، پرورش آبیان و موارد دیگر مورد بهره برداری قرار می گیرند و محصولات تولیدی وارد بازار شده که می تواند مشکلات جدی را در بی داشته باشد. تاکنون مطالعات جامعی بر روی آلودگی شیمیایی ناشی از جنگ در خاک خرمشهر (مناطق جنگی) صورت نگرفته است.

هدف از این تحقیق بررسی میزان عناظر آلاینده و تعیین سطح آلودگی ایجاد شده در اثر جنگ در خاک و مقایسه آنها با حد استاندارد و خاک های مناطق غیر آلوده، بود.

مواد و روشها

با توجه به اهداف کلی تحقیق ناحیه ای به وسعت ۱۰۰۰ کیلومتر مربع از اراضی اطراف خرمشهر انتخاب شد. منطقه نمونه برداری به سه قسمت تقسیم شد. سعی شد که نواحی به گونه ای انتخاب شوند که بتوانند با یکدیگر مقایسه شوند. نمونه برداری در سه مرحله انجام گرفت در هر ناحیه، ۱۵ نقطه به طور تصادفی به فواصل ۵۰ متر انتخاب شد. نمونه ها از دو عمق ۳۰-۴۰ و ۶۰-۳۰ سانتیمتر توسط اگر برداشته که جمعاً ۹۰ نمونه خاک به آزمایشگاه انتقال داده شد. کلیه خصوصیات شیمیایی خاک ها از جمله اندازه گیری عناظر سنگین به روش DTPA با استفاده از دستگاه جذب اتمی انجام شد.

نتایج و بحث

گنجایش تبادل کاتیونی خاک در این نواحی، در حدود ۱۲-۱۰ میلی اکی والانت در صد گرم خاک اندازه گیری شده است. pH خاک در این نواحی بین ۷-۸ در نوسان بوده و همچنین هدایت الکتریکی عصاره اشباعی خاک بین ۴۰-۲۰۰ dS/m در نوسان می باشد. بافت خاک در این نواحی از لومی رسی و لومی و نوع رس غالب از نوع کلریت و ایلیت همرا با کوارتز است.

جدول ۱ مقایسه میزان عناصر سنگین(DTPA-Eettractable) در خاک های خرمشهر با برشی از خاکهای مناطق غیر آبود(ppm)

Zn	Cu	Pb	Ni	Cd	عمق	منطقه
۱۱۹	۹۷	۱۸۶	۲۷	۲۴	۰-۳۰	خرمشهر
۷۱	۸۸	۱۳۲	۲۲	۱۷	۳۰-۶۰	
۳۵/۵	۵/۳	۱۰/۸	۲/۴	۰/۰۶	۰-۱۵	ایذه
۲۴	۵/۳	۷/۵		۰/۰۷	۱۵-۳۰	
۰/۸	۰/۵	۳/۵	۰/۰۴	۰/۰۶	۰-۱۵	اندیمشک
۰/۷	۰/۵	۳/۶	۰/۰۴	۰/۰۶	۱۵-۳۰	
۴۳	۳/۷	۱۴/۹	۱/۸	۰/۱	۰-۱۵	باغملک
۶۸	۳/۹	۱۵/۲	۱/۹	۰/۱۵	۱۵-۳۰	
۳/۵	۱/۴	۰/۸	۰/۰	۰/۱۱	۰-۱۵	دزفول
۳/۱	۳/۳	۱۳/۵	۱/۰۴	۰/۱	۱۵-۳۰	
۲/۳	۱۰	—	—	۳/۹	۰-۲۰	جنوب اهواز
۰/۹۶	۰/۸۷	—	—	—	۰-۲۰	فارس
۴۱	۲۴	۳۱	—	۱۱/۸		اصفهان (مزروعه لورک)

آلودگی شدید خاک منطقه مورد مطالعه از نظر بسیاری از عناصر سنگین مشهود می باشد (جدول ۱). همچنین نتایج نشان میدهد که آلودگی در سطح خاک بیشتر است. بنابراین فرسایش بادی به راحتی میتواند باعث انتقال این ذرات به نواحی دیگر شود. به دلیل زیاد بودن مقدار نمک در این خاک ها، جذب کادمیم توسط گیاهان افزایش خواهد یافت. زیاد بودن میزان کلر در این خاک ها و ترکیب شدن این عنصر با کادمیم سبب تشکیل کمپلکس $CdCl^+$ می شود. قابلیت جذب این کمپلکس توسط گیاهان نسبت به عنصر کادمیم بیشتر بوده و میتواند به آسانی جذب شود. بنابراین انتظار می رود که کادمیم زیادی در محصولات کشت شده در این ناحیه وجود داشته باشد که میتواند تهدیدی برای موجودات تغذیه کننده از آنها باشد.

یکی از عوامل موثر در جذب عناصر سنگین و کاهش آلودگی ناشی از این عناصر در خاک، مکان های تبادلی در رس ها و سایر اجزا خاک میباشد اما نتایج ارائه شده نشان دهنده ظرفیت تبادل کاتیونی نسبتاً پایین این خاک ها میباشد که البته وجود مقدار زیاد سدیم، پتاسیم، متیزیم و کلسیم و توانایی بیشتر این عناصر در اشغال این مکان های تبادلی دلیلی بر آزاد بودن فلزات سنگین در خاک میباشد که میتواند بسیار خطر آفرین باشد. مواد آلی در این خاک ها بسیار پائین (۴۳/۰ درصد) میباشد و این به حدی است که میتوان نقش ماده آلی را در زمینه فرایند کی لیت شدن ناچیز در نظر گرفت. با توجه به اینکه میزان عناصر در این خاک ها بسیار بالا میباشد بنابراین نمیتوان خود خاک را عاملی جهت رفع نسبی آلودگی به شمار آورد.

منابع مورد استفاده

- ۱- سواری، ا.، م. نبوی. ۱۳۷۷. مقادیر آلاینده فلزی در آب و رسوبات خلیج فارس. مجله علوم دانشگاه شهید چمران. شماره ۴.
- ۲- Mellor, A. and M. C. Ccarthey, 1994. The effect of lead shot deposition on soil and crops at a clay pigeon shooting site in Northen England. Soil used and managemant. 10:124 129.
- ۳- Swiss agency for the environment. Forest and landscape., 1996. Army land use. army and civil defence. 284 287. <http://www.fff@agent.org>.